

Posudek vedoucího na práci Marie Žižkové Vztah Ruské federace k ruským menšinám v „blízkém zahraničí“

Práce Marie Žižkové se zaměřuje na velmi důležitou a stále aktuální otázku postavení ruské menšiny ve státech bývalého Sovětského svazu. Zabývá se přitom hlavně tím, jakým způsobem se Ruská federace, respektive její představitelé stavějí k její situaci. Jde přitom o témata, která neustále rezonují, a to hlavně v politických deklaracích. Autorka si tak z mého pohledu zvolila téma, které je více než vhodné a zasluhuje jednoznačně pozornost.

Práce je logicky rozvržena do tří částí, kdy v první sleduje charakteristiku ruské menšiny v zahraničí, ve druhé se pak zaměřuje na deklarovanou podporu této menšiny ze strany Ruské federace a třetí se zaměřuje na porovnání přístupu k Pobaltí a ke Střední Asii. Domnívám se, že taková struktura je velmi nosná, i když hrozí jisté zmatení mezi druhou a třetí částí. Autorka se s tímto úskalím nicméně z mého pohledu vyrovnala poměrně dobře a míra překryvů není nijak dramatická. Práce tak působí zajímavě a sevřeně.

Marie Žižková přistoupila ke své práci odpovědně a navíc velmi samostatně. Velmi oceňuji, že dokázala hájit svůj vlastní názor na situaci, i když například z mého pohledu byla situace jiná (otázka finanční pomoci a její zahrnutí, respektive nezahrnutí do práce). Přesto bych možná uvítal detailnější zpracování nástrojů zahraniční politiky vůči menšinám, například prostřednictvím výborů státní Dumy. Na druhou stranu, zde se jedná o poměrně specifický problém navíc vyžadující dlouhodobější výzkum, čili i vliv na hodnocení předkládané práce má jen omezený. Zároveň i oceňuji autorčinu schopnost najít relevantní literaturu a nepodlehout politickým deklaracím, kterých je v debatě o právech menšin více než dost.

Jisté nedostatky lze nalézt po jazykové stránce. Objevují se zde zjevné chyby, jako například: Přesto tyto země měli dovoz (str. 44) státy anektovány k Sovětskému svazu (str. 46) Dopady této mírné politiky vedly k nepřizpůsobení menšin místu osídlení. (str. 47) Jisté nedotaženosti pronikly i do stylistiky. Určitým problémem jsou i statistické údaje, které v některých místech postrádají přesné vřazení. V průběhu let počet Rusů poklesl na 12,5 %. Jedná se samozřejmě o nedostatky, které by neměly pronikat ve vyšší míře. Podobně i prosté počty velikosti ruské menšiny ve Střední Asii a součet v jednotlivých zemích (str. 22 a dále), ne úplně korespondují.

Celkově tak mohu říci, že autorka napsala ucelený text s jasným sdělením. Jediným nedostatkem jsou tak občasné chyby ve faktografii a občasné jazykové nedotaženosti. I přes ně nicméně navrhuji známku **výborně až velmi dobře**.

V Praze dne 14. června 2012

Mgr. Karel Svoboda, Ph.D.